

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-G27-I-2
Przedmiot:	Podstawy grafiki warsztatowej
Kierunek:	Grafika, jednolite magisterskie [10 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2013
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	75,0
Nauczyciel:	Szymanowicz Krzysztof, prof. dr hab.
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	4,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	2,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 75,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 28,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 12,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 3,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	Podstawowa wiedza na temat technik grafiki warsztatowej: druk wypukły, wklęsły. Umiejętności posługiwania się plastycznymi środkami wyrazu, opanowanie warsztatu rysunkowego.
Metody dydaktyczne:	• autoekspresja twórcza • ćwiczenia przedmiotowe • dyskusja dydaktyczna • ekspozycja • konsultacje • korekta prac • objaśnienie lub wyjaśnienie • pokaz
Zakres tematów:	Zapoznanie studentów z najbardziej charakterystyczną techniką graficzną druku wypukłego: linoryt czarno-biały. Realizacja tematów: martwa natura, kontrastowa i walorowa, pejzaż i krajobraz miejski, człowiek i kompozycja z postacią ludzką. Proponowane ćwiczenia stanowią wybór charakterystycznych zagadnień tematycznych i plastycznych poruszających istotne problemy języka plastycznego, takie jak: linia i plama, bryła i światłocien, walor i kolor, faktura i przestrzeń. Położony jest nacisk na osobistą wypowiedź studenta, która jest tylko ukierunkowana przez prowadzącego zajęcia.
Forma oceniania:	• obecność na zajęciach • przegląd prac • realizacja projektu • wystawa semestralna
Warunki zaliczenia:	Zaliczenie na ocenę, na podstawie wykonanych prac, frekwencji na zajęciach, indywidualnego postępu, rozwoju wrażliwości artystycznej, oryginalności, biegłości warsztatowej. Rezultaty pracy poddane są dyskusji w grupie, również autoanalizie, a ostatecznej ocenie przedstawionej przez prowadzącego towarzyszy ustne uzasadnienie. projekty i ćwiczenia praktyczne
Literatura:	1. M. Bóbr, Mistrzowie grafiki europejskiej od XV do XVIII w., KAW, Warszawa 2000. 2. J. Catafal, C. Oliva, Techniki graficzne, Arkady, Warszawa 2004. 3. A. Jurkiewicz, Podręcznik metod grafiki artystycznej, Arkady, Warszawa 1975. 4. J. Werner, Technika i technologia sztuk graficznych, Wyd. Literackie, Kraków 1972. 5. M. Kohl, Farby drukowe, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 1984. 6. J. Werner, Podstawy Technologii Malarstwa i Grafiki, PWN, Warszawa, Kraków 1985. 7. A. Krejća, Techniki sztuk graficznych, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1984. 8. Smith, Tajemnice warsztatu artysty, str. 258-289, Muza, Warszawa 1997.
Dodatkowe informacje:	adres mailowy: k.szymanowicz@chello.pl
Modułowe efekty kształcenia:	01W Student, który zaliczył moduł, zna podział tradycyjnych technik graficznych oraz identyfikuje poszczególne rodzaje druku 02W zna materiały i narzędzia niezbędne w technikach warsztatowych oraz wyposażenie pracowni graficznej 03W zna zagadnienia warsztatowe techniki linorytu 05U posługuje się tradycyjnymi technikami warsztatowymi w stopniu podstawowym 06U potrafi opracowywać matryce linorytnicze 08U jest w stanie wykonać nakład odbitek z matrycy graficznej, prawidłowo je sygnować i oprawiać 09U potrafi budować kompozycje za pomocą graficznych środków wyrazu (linia, plama, kontur, walor, kontrast, światłocien, faktura) 10K jest zdolny do efektywnej pracy twórczej przy projektowaniu i realizacji prac graficznych